

den 14 aug. 1938.

Red.D:r. J. Byström,
Sveavägen 102, 3tr.
Stockholm, Sweden.

Käre Broder Byström!

Frid!

Det är söndag. Jag är ensam hemma. Den övriga familjen är på ferier i Tsingtao. Jag har även varit där ett par veckor, men på grund av de osäkra politiska förhållandena ansåg jag att en manlig missionär borde vara å stationen. Egron hade beslutat sig för att tillbringa sommaren i Kiach sien, men så blev han hastigt och oväntat sjuk och måste i stället tillbringa några dagar på sjukhuset i T. för en mindre operation. - Esther Wahlin har varit här hela tiden.

I dag på f.m. var jag till kyrkan. En god publik. En f.d. elev i våra skolor - nu omkring 40 årar - höll en utmärkt predikan om det kristna hemmet.

Då jag kom hem ifrån kyrkan stötte jag helt oförmodat på de gamla "Lantorna", som skrevs i skolfrågan åren 1914 - '17. Jag kände mig ledsen över att en del av detta hade blivit skrivet. Jag beundrade Missionsledningen som inte omedelbart hemkallade oss - "Svarta får" - från missionsfältet. Jag kände mig tacksam till Missionskommittén - till Dig - som sökte förstå våra synpunkter och hyste förtroende till vårt goda uppsåt.

I all vår ofullkomlighet sökte vi icke blott arbeta för stunden utan även på lång sikt. Och jag är glad över att vi fingo göra det. Det stora flertalet av våra arbetare, evangelister, bibelkvinnor och skol lärare, ha kommit från skolorna. Kiach sien, Wangtai, Wang-go-choang, Long-gia-tsuen och Po's församlingar - och jag vet inte huru många flera - ledas nu av "aldste", vilka alla kommit från skolor. I Yuan-go-choang, en utpost till K., har en härlig väckelse förtgått under neta året. Den är ledd av en evangelist och ett par enkla bibelkvinnor, vilka alla kommit från våra skolor. Och var Kiach sien församling har hittills under sommaren döpt 85 kineser och flera stå färdiga.

Då jag läste igenom nämnda dokument tackade jag uppriktigt Gud, som lätit oss leva tills nu och hugsvalet oss med att få se så mycket frukt av det icke alltid lätta och ofta omstridda sättningsarbetet. Och som Du under denna prövotid stått ansvarig för verksamheten, troget stått vid vår sida, upöburit tråkigheter och lidanden från båda parterna, men likväl tåligt arbetat, lidit och bedit, "känner jag mig manad" att en en gång tacka därför under påminnelsen om, att arbetet i Herren icke är förgäves. L3-

nen kommer till slut.

Kina genomlever sannolikt just nu den största kris det någon sin genomlidit. Ännu är den långt ifrån slutet. Det är dock glädjande att kunna meddela, att åtminstone å vår ort nöden i många fall fått vara en tuktomästare till Kristus. I motsats till vad man hade anledning befara, har året 1938 hittills varit ett skördeår. Dopsiffran å samtliga stationer å vart fält är relativt hög.

En sak väcker dock oro. Våra svenska missionärer äro förfå. Familjen Strutz har nyligen lämnat på grund av ohälsa. Fyra av de äldre missionärerna ha för länge sedan passerat pensionsgränsen. De äga visserligen alla fortfarande god hälsa och arbetskraft, men ändå..... Det behövs nytt blod.

Så långt jag känner må alla svenska missionärer här på fältet gott. Månen och samförstånd har under senare åren varit räddande i missionärskåren. Leander har icke hittills - tack vare den politiska oron! - gjort missionen någon synlig skada. Han bor i Tsingtao, men var i Mandchuriet under vintermånaderna. Fran har varit sjuk, men är bättre. Självt synes han undvika vårt sällskap. Dottern lär stå färdig att gifta sig med en dansk pingstvän - 19 å 20 varar gammal.

Men nu slut. En hjärtlig hälsning till The Grand Old Man!

Broderligen.